

ת"פ 65981/03/19 - מדינת ישראל נגד נאדר שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65981-03-19 מדינת ישראל נ' שוויקי

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	נאדר שוויקי
	ע"י ב"כ עו"ד מונעם ת'אבת
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 23.3.2019 באישון לילה, הגיע הנאשם לירושלים, שם חנה רכבה של המתלוננת. הוא ניגש אל הרכב, ניפץ את החלון המשולש בדלת השמאלית האחורית, נכנס אליו, עקר את הפלסטיק החובק את ההגה, ניתק רכיב חשמלי המאפשר את הנעת הרכב והניעו. הוא החל בנסיעה ברכב, אך נעצר ברכב ע"י שוטרים שחסמו את דרכו והורו לו מספר פעמים לדומם את המנוע. בגין כך הורשע הנאשם בביצוע עבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

מהלך הדין

הנאשם היה עצור בתיק זה מעצר ממש במשך 5 ימים (24.3.2019 - 28.3.2019) ושחרר בהסכמה למעצר בית, ובהמשך הוקלו תנאי מעצר הבית, לרבות יציאה של הנאשם לחו"ל ע"פ החלטתי.

הצדדים לא הגיעו להסדר לעניין העונש, אך הוסכם על שליחת הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, ובהמשך הוא נשלח לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בחודש דצמבר 2019 בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר באדם כבן 29, נשוי ואב לשתי בנות פעוטות. הוא עובד בשיפוצים. הוא הפסיק ללמוד בגיל 17 והשתלב בעבודה במפעל זכוכית בו עבד במשך 3 שנים, ואף

עבד במספר עבודות נוספות בו זמנית. מערכת היחסים הזוגית תוארה כמתוחה מהטעמים שפירט שירות המבחן בתסקירו. מלבד זאת צוין, כי אחת מבנותיו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות שונות. המשפחה מוכרת ללשכת הרווחה. בבדיקה שערך שירות המבחן נמצאה תשובה חיובית לקנביס, והנאשם הסביר כי הוא צורך סמים לעתים נדירות. שירות המבחן התרשם מהתייחסות מצמצמת לעניין זה. אשר לעבירה, הנאשם נטל אחריות חלקית, להתרשמות שירות המבחן, ומסר גרסתו לאירוע, אשר אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן. הוא הביע צער על התנהלותו זו. שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון והסיכוי וסבר, כי הגם שהנאשם מאופיין באימפולסיביות מסוימת, יש לו כוחות תפקודיים חיוביים והוא מגלה אחריות למשפחתו. בהינתן שזו הסתבכותו היחידה בפלילים ואין לנאשם עבר פלילי, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בעבודות שירות.

בתסקירו המשלים מחודש מרץ 2020, ציין שירות המבחן, כי בתקופת הדחיה ערך לנאשם 6 בדיקות סמים, שכולן העידו על הימנעות משימוש בסמים. בניגוד לתסקיר הראשון, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות למעשים ומבין את חומרתם והשלכותיהם. שירות המבחן ציין את תפקודו ההורי המרכזי של הנאשם ביחס לבנותיו הקטנות, וחזר על המלצתו הקודמת.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, והומלץ על השמתו ב"נוה עמית" במוצא עילית, החל מיום 27.7.2020.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 12 חודשים, לפי מתחם שבין 12 ל-24 חודשים לנוכח מכלול הטיעונים שהעלה בא-כוחה.

מאידך, הסניגור טוען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן מהטעמים שפורטו בתסקיר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - בעבירות של גניבת רכב גלום פוטנציאל פגיעה הן ברכוש ובקניינו של הפרט, והן בביטחון ובשלומם, בשל האלימות הכרוכה, לעתים, בביצוע עבירות אלו, ובסיכון הנשקף למשתמשי הדרך בגין ביצוע. בהקשר זה, כבר קבע בית המשפט העליון כי מדובר בעבירות המהוות "מכת מדינה", ולכן ברגיל, יש להחמיר בענישה לגביהן [רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י** (מיום 14.3.2018) בפסקה 17]. בענייננו, מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית בנסיבות ביצוע העבירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת גם אם לא מתוככמת ביחס לאופן ביצועה. צודק ב"כ המאשימה, כי נדמה שהנאשם היה חדור מטרה לבצע את העבירה; העבירה בוצעה ללא סיוע והייתה מושלמת אלמלא מעצרו של הנאשם ע"י השוטרים; סביר להניח שהמניע לעבירה הוא בצע כסף; נגרם נזק לרכב ועוגמת נפש לבעליו, ופוטנציאל הנזק מעבירה זו, עשוי להיות לרכוש ולנפש כאמור לעיל; מדובר בנאשם באמצע שנות העשרים שלו, שאחראי בלעדית למעשיו והיה צריך להימנע מהם בודעו שהם פסולים ואסורים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בעבירות גניבת רכב מלמדת כי לרוב מוטל מאסר ממש. ר' למשל: רע"פ 8491/17 **נאטי** נ' **מ"י** (מיום 7.12.2017) שם הוטלו 9 חודשי מאסר על מי שהורשע בגניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, הפרעה לשוט, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונהיגה בזמן פסילה. שם הוגש תסקיר בעל המלצה חיובית ביחס לנאשם נעדר עבר פלילי, ונקבע מתחם שבין 12 ל-28 חודשים. עם זאת, ניתן למצוא מתחמי ענישה הקובעים רף מינימלי של 8 חודשי מאסר ועד 28 חודשי מאסר - ר' לדוגמה ע"פ 2333/13 סאלם נ' מ"י (מיום 3.8.2014) שם דובר בנסיבות חמורות יותר (ריבוי עבירות), שהסתיימו ב-4 שנות מאסר. ברע"פ 1052/17 **ג'ברין** נ' **מ"י** (מיום 12.3.2017) נדון עניינו של מי שהורשע בגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון ונהיגה וללא ביטוח. בבית משפט השלום הוטל עליו עונש של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובערעור המדינה, הוחמר העונש והוטל עליו מאסר של 8 חודשים. בהתייחס למתחם הענישה קבע בית המשפט המחוזי "כי הרף התחתון של המתחם הוא אמנם מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך הרף העליון יכול לעלות על שנת מאסר בפועל" (פסקה 7 לפסק הדין). אשר לעפ"ג (ב"ש) 31602-02-19 **ג'ראבעה** נ' **מ"י** (מיום 22.5.2019), רמת הענישה שם נובעת מנסיבות שונות וחמורות יותר של ביצוע בצוותא של עבירות נגד שני כלי רכב ברצף ועבירות נלוות. בעניינו של **עוידה** (ת"פ 50871-01-17, מיום 25.12.2019, שנדון לפניי), מדובר בנסיבות אישיות שונות ובתסקיר חיובי יותר.

מתחם הענישה - לפיכך, בנסיבות של עבירת רכב שמבוצעת ע"י אדם בודדת ללא תחכום מיוחד, וללא עבירות נלוות, מתחם הענישה בנסיבות העניין צריך לעמוד על 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם בשנות העשרים המאוחרות לחייו, נשוי ואב לבנות, כשהוא מהווה עבורן דמות הורית מרכזית בנסיבות שמנה שירות המבחן; אין לנאשם עבר פלילי והוא נטל אחריות למעשיו; הנאשם לא הפר את התנאים המגבילים בהם היה נתון והצדיק את אמון בית המשפט בו, כשהותר לו לצאת לחו"ל ללא חריגות.

המיקום במתחם - בנסיבות אלה, יש למקם את הנאשם בתחילת המתחם שקבעתי. אני סבור, כי מסקנה זו מתבקשת לנוכח היעדר העבר הפלילי והיעדר המידתיות שבהטלת מאסר בפועל על מי שאין לו כל עבר פלילי, ויש חשש ממש, לנוכח העולה מהתסקיר, כי המאסר עלול להיות הגורם שידרדר אותו לפשיעה וכן יפגע קשות במשפחתו המתקשה בתפקוד ממילא.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 27.7.2020, אשר ירוצו בנווה עמית במוצא עילית, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייבב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש. יש לנכות מתקופה זו את ימי מעצרו של המשיב לפי חישוב שב"ס;

ב. 10 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים מיום סיום עבודות השירות כל עבירת רכוש כלפי רכב למעט היזק לרכב במזיד;

ג. קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2020 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך 14 יום;

ד. פיצוי למתלוננת (ע"ת 1) בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2020, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה כלפי רכב במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

ככל שקיימת הפקדה בתיק המעצר, יש לקזזה תחילה עם הפיצוי, לאחר מכן עם הקנס, ואת היתרה להשיב לנאשם, על אף כל הודעת עיקול, ככל שקיימת.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, במעמד הצדדים.